

KULTUUR

res saa-
ursi "Sü-

Pärnu kammerkoor peab sünnipäeva

Pärnu kammerkoor tähistab viendat aastapäeva tasuta kontserdiga "Elagu lauluARMASTUS", mis kantakse ette homme kell 19 Pärnu-Jaagupi kirikus ja laupäeval kell 18 Pärnu Eliisabeti kirikus.

Kaastegevad on Jaanus Torrim oreilil ja instrumentaalansambel. Kontsertidel esitab koor eesti heliloojate Ester Mägi, Arvo Pärdi, Mart Siimeri ja Urmas Sisaski loomingut. Kontserdi keskmes on Urmas Sisaski "Te Deum" kaheksahäälele koorile, flöödile ja keelpilliorkestrelle.

Pärnu kammerkoor loodi 2001. aasta sügisel kammerkooride Ave Canto ja Mattone lauljate baasil.

Eriliseks teeb Pärnu kammerkoori tihe koostöö ja sõprus Pärnu linnaorkestriga. Koos valmistatakse ette ühel hooajal üks-kaks suurvormi. Viie aasta jooksul on nii Pärnu kammerkoor kui Pärnu linna publik saanud maitsta selliseid šedöövreid nagu Johann Sebastian Bachi "Jõuluoratorium" (koos Tartu ülikooli kammerkooriga), Ludwig van Beethoveni 9. sümfoonia, Wolfgang Amadeus Mozarti missa c-moll (koos Estonia seltsi segakooriga), Gavin Bryarsi "Jesus Christ Never Failed Me Yet", Benny Anderssoni ja Björn Ulvaeuse rokkmuusikal "Chess", Karl August Hermannil lauleldus "Uku ja Vanemuine".

Kammerkoori liige Raul



Tuhkatriinu loos on kindel koht tigidatel peretütardel, Tisbe (vasakul Juuli Lill) ja Clorinda (Kristina Vähi) tüli peatab don Magnifico (Rauno Elp).

Harri Rospu

Estonia tõi lavale muinasjutulise ooperi

Toomas Kuter

ja miski sellest muinasjutulisest

TEATER

Estonia tõi lavale muinasjutulise ooperi

Toomas Kuter

Nagu Gioacchino Rossini ooperitele omane, on ka "Tuhkatriinu" tulvil säravaid melodoid, virtuooslike koloratuuride, markantseid tege-laskujusi ja segadusi.

Selle kõik on Rossini tabavalt muusikasse kätkenud ja Hollandi lavastaja Michiel Dijkema suurepäraselt, huvitavalt, reaalselt muinasjutuliselt või muinasjutuliselt reaalsena lavale seadnud. Just lavastus, samuti lavakujundus moodustavad äsja eestimaalastele kinnitunud Tuhkatriinu-loos hõrguma poole, jättes piisavalt ruumi igaühe fantaasialennule ja olles samal ajal kummaliselt hetkeolu peegeldamas.

Fantaasia ja unistused

Võtkem siinkohal näiteks väikese toa imelist muutumist suureks. Mis saaks veel koloriitsemalt kirjeldada Eestis valitsevat kinnisvarabuumi. Või koori, kes ronib välja kõikvõimalikest realistlikest ja elulistest asjade maailma ajaraikajatest, nagu näiteks televiisor, mis ooperi jooksul korduvalt avaneb ja millest kummaline moodustis välja vaatab.

Suure aplausi pälvis etenduse lõppedes mitmes situatsioonis figureeriv tool, mis iseenesest on naljakas. Tooli asetamine keskpunkti on oskuslik võtte publiku meeleolu üleskütmiseks ja aplauside pikendamiseks. Ent teatris on need võtted lubatud. See ongi teater.

Kõige positiivsemaks kujuneski üldmulje lavastusest. See oli huvitav ja varjutas samal ajal nii mõnegi ebakoha.

Unistuse motiiv - lavastaja taotlus - toodi "Tuhkatriinu" käigus hästi välja. Reaalne maailm, mis loo lõppedes paratamatult taastus, oli lahendatud usutavalt

ja miski sellest muinasjutulisest unistusest jäi hinge kriipima küll.

"Tuhkatriinu" Estonias oli pähele nii lava- kui vokaaltehniliselt. Suurt tunnustust väärivad fakt, et sedavõrd keeruline ja paljunõudev muusikaline draama üleüldse jõudis meie muusikateatri lavale.

Rääkides Rossini "Tuhkatriinust", meenuvad eelkõige Teresa Berganza ja Luigi Alva ning loomulikult võrratu Zara Doluhhanova, kes seda rolli küll laval ei laulnud, kuid kellelt pärineb üks kaunimaid meie päevade "Tuhkatriinu" lindistusi. Ja muidugi üks kaasaja võimsamaid Tuhkatriinusi Cecilia Bartoli.

Tugevad ansamblid

Meeldiv oli kogeda esietenduse publiku emotsionaalselt sooja vastuvõttu ja aplause. Kammerlikus ja väikeses saalis mõjusid need aukartusttekitavalt ja näitasid, et Eestimaa publikule uus muusikalavastus meeldis.

Arvo Volmeri juhitud Estonia orkestril õnnestus kenasti ja filigraanselt ooperi avamäng. Hiljem muusikaliste pitside rohkus orkestri mängus hajus. Kohati kipus orkester soliste katma.

Tõeliselt nauditavateks tege-laskujudeks kujunesid aga René Soom Dandinina ja Rauno Elp don Magnificona. Soomi häälele sobivad just Mozarti ja Rossini partiid, meenutagem siinkohal tema õnnestunud Papagenot Wolfgang Amadeus Mozarti "Võlulöödis". Soom oli karakteerne, piisavalt koomiline ja väga lavalik, samuti vokaalselt paigas.

Rauno Elpi puhul meenub tema õnnestunud Jago hiljuti etendunud Giuseppe Verdi "Othellos". Ka "Tuhkatriinust" pääses tema bariton mõjule ja ilmselt tegi Elp ühe parima oma senistest rollidest. Vokaalses mõttes ei teeks Elp ja Soom häbi ühelegi muusikateatrile, vähemasti "Tuhkatriinu" esietenduse põhjal otsustades küll.

Peasatäitjad, muinasjuttu kan-

TEATER

**Rahvusoper Estonia
Gioacchino Rossini
"Tuhkatriinu"**

Ooper kahes vaatuses.

Dirigent Arvo Volmer.

Lavastaja Michiel Dijkema (Holland).

Kostüümid Claudia Damm (Saksamaa).

Osades Helen Lokuta, Juhan Tralla, René Soom, Rauno Elp, Kristina Vähi, Juuli Lill ja Priit Volmer.

Rahvusoper Estonia ooperikoor ja sümfooniaorkester.

Esietendus 10. novembril 2006 Tallinnas.

Gioacchino Rossini "Tuhkatriinu" esietendus 25. jaanuaril 1817 Roomas. Eestimaa publiku ette jõudis lugu 10. novembril 2006, teise koosseisu esituses 12. novembril.

gelane ja kangelanna Helen Lokuta Tuhkatriinuna ja Juhan Tralla don Ramirona olid võrdsed partnerid, mistõttu tekkis kena ansambel. Üldse olid muusikaliselt õnnestunud ansamblinumbriid, milles kõik solistid end hea külje pealt näitasid.

Kapriissed peretütred Tisbe (Juuli Lill) ja Clorinda (Kristina Vähi) püsisid omas elemendis, tekitades Helen Lokuta Tuhkatriinuga piisavalt suure kontrasti. Muinasjuttu tõmbas kokku Priit Volmer Alidorona.

Kiidusõnu tahaks öelda rahvusoperi meeskoori kohta (koormeister Elmo Tiisvald), kes selles etenduses oli muusikaliselt huvitavam kui mõnigi solist.

Ongi vist kõik. Sügav kummardus kõigi ees, kes selle raske tüki Eestimaalet tõid. Inimene on nõnda loodud, et muinasjuttu vajab ta alati.